

PRŮVAN

1. Jsi vlna větru, co nadělá spoušť,
vysuší pole a změní ho v poušť.
Mazlavý písek a vetřelec prach,
co ústa slepí, pak není chuť k jídlu,
mě budí jak strach.

2. To věčné, co s Tebou se už hromadí,
ta hromada listí Tě nenahradí.
Děravý spánek, sny okoralý
a Tvoje pohledy – sprostý a bludný a dokonalý.

3. Jsem zapadlá mince až do podlaží,
propast a nikdo se neodváží.
Končí tu dráty, dům bez spojení,
malátnost, tichý dech, východy z nouze bez opojení.

4. Korálky, pentle, co já s tím,
těm kradeným chvílím už nerozumím.
V koberci mám cesty vyšlapaný,
Tvé možnosti scénáře jsou z knihy přání už vyškrtaný.

5. Ze střepů slunce si skládám tu tvář,
chtěl si být soudce, já budu ten žhář.
Kolik je v sázce tak řekni si sám,
/ nechávám za sebou průvan a klapky a zbořenej chrám. / 2x